EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.10.2015
COM(2015) 517 final

2015/0242 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatnil zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice s cílem zjednodušit postup vyměřování daně nebo zabránit některým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisy, které Komise zaevidovala dne 19. března 2015, respektive 16. března 2015, požádaly Rakousko a Německo o povolení nadále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES s cílem vyloučit z nároku na odpočet DPH, kterou byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity na neobchodní účely.

V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice 2006/112/ES informovala Komise dopisy ze dne 15. září 2015 o žádostech Rakouska a Německa ostatní členské státy. Dopisy ze dne 17. září 2015 uvědomila Komise Rakousko a Německo, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

Článek 168 směrnice 2006/112/ES stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH zaplacené při nákupech pro účely svých zdaněných plnění. Ustanovení čl. 168a odst. 1 směrnice 2006/112/ES uvádí, že DPH u výdajů souvisejících s nemovitostí, která tvoří součást obchodního majetku osoby povinné k dani a která je užívána pro obchodní i neobchodní účely, je odpočitatelná pouze do výše podílu, v jakém je nemovitost užívána pro účely podnikání osoby povinné k dani. Podle čl. 168a odst. 2 směrnice 2006/112/ES mohou členské státy použít toto pravidlo rovněž ve vztahu k výdajům souvisejícím s dalším zbožím, které členské státy vymezí a které tvoří součást obchodního majetku.

Opatření zamýšlené Rakouskem a Německem se od těchto zásad odchyluje a z nároku na odpočet zcela vylučuje DPH, kterou byly zatíženy zboží a služby využívané osobou povinnou k dani z více než 90 % na soukromé nebo neobchodní účely, včetně nehospodářských činností.

Odchylující se opatření Rakouska bylo původně povoleno rozhodnutím Rady 2004/866/ES ze dne 13. prosince 2004[2] do 31. prosince 2009 a znovu bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady 2009/1013/EU ze dne 22. prosince 2009[3] do 31. prosince 2012 a prováděcím rozhodnutím Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012 do 31. prosince 2015[4].

Odchylující se opatření Německa bylo původně povoleno rozhodnutím Rady 2003/354/ES ze dne 13. května 2003[5] do 30. června 2004, rozhodnutím Rady 2004/817/ES ze dne 19. listopadu 2004[6] do 31. prosince 2009, rozhodnutím Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009[7] do 31. prosince 2012 a prováděcím rozhodnutím Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012 do 31. prosince 2015.

---

1 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 Úř. věst. L 371, 18.12.2004, s. 47.
3 Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 21.
4 Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8.
5 Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 47.
6 Úř. věst. L 357, 2.12.2004, s. 33.
7 Úř. věst. L 283, 30.10.2009, s. 55.

Ve svých současných žádostech Rakousko a Německo informovaly Komisi, že doposud úspěšně uplatňují toto zvláštní opatření a že z jejich zkušeností plyne, že je velmi užitečné, pokud jde o zjednodušení výběru DPH a zabránění daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem.

Odchylky jsou zpravidla udělovány na omezenou dobu, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. V tomto ohledu má Komise na základě informací poskytnutých Rakouskem a Německem za to, že rozdělení týkající se obchodního a neobchodního využití v poměru 90 % a 10 % i nadále představuje pevný základ pro určení transakcí, při kterých lze obchodní využití považovat za zanedbatelné.

V důsledku toho představuje dotčené zvláštní opatření zjednodušení pro daňové správy i pro podniky, neboť neexistuje potřeba sledování následného využití zboží a služeb, které byly při pořízení vyloučeny z odpočtu, zejména s ohledem na možné zdanění soukromého použití podle článků 16 nebo 26 směrnice 2006/112/ES nebo na opravu odpočtu daně v souladu s požadavky článků 184 až 192 uvedené směrnice. Dopad na výši daně splatné v posledním stupni spotřeby je jen zanedbatelný. Prodloužení platnosti opatření odchylujícího se od směrnice je proto přiměřené.

Prodloužení by však mělo být časově omezeno, aby bylo možné posoudit, zda podmínky, na kterých se tato odchylka zakládá, jsou stále platné. Proto se navrhuje prodloužit odchylky do konce roku 2018 a uložit Rakousku a Německu, aby spolu s žádostí o prodloužení předložily do 1. dubna 2018 zprávu obsahující vyhodnocení uplatňovaného rozdělení mezi obchodní a neobchodní využití, na němž je vyloučení z odpočtu založeno, pokud by mělo dojít k dalšímu prodloužení, s nímž by se počítalo po roce 2018.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Článek 176 směrnice 2006/112/ES stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze DPH odpočíst. Do té doby Rada povoluje členským státům zachovat vyloučení, která byla v platnosti k 1. lednu 1979. Proto existuje celá řada ustanovení „status quo“, která omezují nárok na odpočet.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Ustanovení čl. 395 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Návrh spadá do výlučné pravomoci Unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Toto rozhodnutí se týká povolení uděleného členským státům na základě jejich vlastní žádosti a nepředstavuje žádnou povinnost.

Vzhledem k omezené oblasti působnosti odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli.

- **Volba nástroje**

Navrhované nástroje: prováděcí rozhodnutí Rady.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z těchto důvodů:

Podle článku 395 směrnice Rady 2006/112/ES je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je jediným vhodným nástrojem, neboť může být určeno jednotlivým členským státům.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Cílem návrhu je zjednodušit postup při vyměřování daně, a má proto potenciálně příznivý dopad na podniky i správní orgány. Toto řešení je Rakouskem a Německem považováno za vhodné opatření a je porovnatelné s jinými bývalými a současnými odchylkami.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

5. OSTATNÍ PRVKY

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu a o skončení platnosti.

2015/0242 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[8], a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutím Rady 2009/791/ES[9] bylo Německu a rozhodnutím Rady 2009/1013/EU[10] bylo Rakousku povoleno odchylující se opatření. Uplatňování tohoto opatření bylo prováděcím rozhodnutím Rady 2012/705/EU[11] prodlouženo do 31. prosince 2015.

(2) Zvláštní opatření se odchyluje od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES, jež upravují nárok osob povinných k dani na odpočet DPH účtované za zboží a služby, které jsou jim dodávány a poskytovány pro účely jejich zdaněných plnění. Odchylující se opatření je určeno k úplnému vyloučení DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity na soukromé účely osoby povinné k dani či jejích zaměstnanců nebo obecně na neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti, z nároku na odpočet daně.

(3) Aby se zohlednila judikatura Soudního dvora Evropské unie, podle které nemůže být DPH, kterou byly na vstupu zatíženy výdaje vynaložené osobou povinnou k dani, odpočtena, pokud připadá na činnosti, které vzhledem ke své nehospodářské povaze nespadají do oblasti působnosti směrnice 2006/112/ES, je vhodné vyjasnit, že zvláštní opatření se rovněž uplatní na zboží a služby využívané na činnosti nehospodářské povahy.

(4) Cílem zvláštního opatření je zjednodušit postup při vyměřování a vybírání DPH. Dopad na výši daně splatné v posledním stupni spotřeby je jen zanedbatelný.

---

8 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

9 Rozhodnutí Rady 2009/791/ES ze dne 20. října 2009, kterým se Spolkové republice Německo povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 283, 30.10.2009, s. 55).

10 Prováděcí rozhodnutí Rady 2009/1013/EU ze dne 22. prosince 2009, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 21).

11 Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8).

(5) Dopisy, které Komise zaevidovala dne 16. března 2015 a 19. března 2015, požádaly Německo a Rakousko o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření.

(6) V souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES uvědomila Komise o žádostech Rakouska a Německa ostatní členské státy dopisy ze dne 15. září 2015. Komise oznámila Rakousku a Německu dopisy ze dne 17. září 2015, že již má k dispozici veškeré informace nezbytné k posouzení žádosti.

(7) Podle informací poskytnutých Rakouskem a Německem se právní a skutkový stav, který odůvodňoval stávající uplatňování dotyčného zvláštního opatření, nezměnil a nadále přetrvává. Rakousku a Německu by proto mělo být povoleno pokračovat v uplatňování tohoto zvláštního opatření v dalším období, které však bude časově omezeno nejpozději do 31. prosince 2018, aby se umožnil přezkum nezbytnosti a účinnosti odchylujícího se opatření a hraniční hodnoty mezi obchodním a neobchodním využitím, na níž je opatření založeno.

(8) Pokud bude Rakousko nebo Německo považovat další prodloužení pro období po roce 2018 za nezbytné, bude třeba, aby Komisi spolu s žádostí o prodloužení předložily nejpozději do 31. března 2018 zprávu o uplatňování opatření obsahující vyhodnocení používané hraniční hodnoty tak, aby měla Komise dostatek času na posouzení žádosti.

(9) Odchylky budou mít pouze zanedbatelný dopad na celkovou výši daně vybírané na stupni konečné spotřeby a nebudou mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z daně z přidané hodnoty.

(10) Rozhodnutí 2009/791/ES a 2009/1013/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Články 1 a 2 rozhodnutí 2009/791/ES se nahrazují tímto:

„Článek 1

Odchylně od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES se Německu povoluje vyloučit z nároku na odpočet daně daň z přidané hodnoty (DPH), kterou byly zatíženy zboží a služby využité z více než 90 % na soukromé účely osoby povinné k dani či jejích zaměstnanců nebo obecněji na neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti.

Článek 2

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2018.

Žádost o prodloužení platnosti zvláštního opatření stanoveného tímto rozhodnutím musí být Komisi předložena nejpozději do 31. března 2018.

Tato žádost bude doplněna zprávou obsahující vyhodnocení hraniční hodnoty používané ve vztahu k nároku na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 2

Články 1 a 2 rozhodnutí 2009/1013/EU se nahrazují tímto:

„Článek 1

Odchylně od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES se Rakousku povoluje vyloučit z nároku na odpočet daně daň z přidané hodnoty (DPH), kterou byly zatíženy zboží a služby využité z více než 90 % na soukromé účely osoby povinné k dani či jejích zaměstnanců nebo obecněji na neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti.

Článek 2

Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2018.

Žádost o prodloužení platnosti zvláštního opatření stanoveného tímto rozhodnutím musí být Komisi předložena nejpozději do 31. března 2018.

Tato žádost bude doplněna zprávou obsahující vyhodnocení hraniční hodnoty používané ve vztahu k nároku na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 3

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2016.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Rakouské republice a Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda